

PANCSOVA és VIDÉKE

POLITIKAI ES TARSADALMI HETILAP.

WOCHENBLATT FÜR POLITIK UND SOCIALE INTERESSEN.

Szerkesztői Iroda:

Templomutosa. Graff-féle ház.
A lap azonnali, valamint anyagi részét illető minden közlemény ide intézendő

A „Pancsova és Vidéke” előfizetési díja:

Egész évre 5 frt.	Vidékre 5 frt. 50 kr.
Fél " 2 " 50 kr.	" 2 " 75 "
Havonta 1 " 25 "	" 1 " 50 "

A lap megjelenik vasárnaponként.
Kéziratok nem adnak vissza. Aláírás nélkül beérkezett cikkek nem vétettek tekintetbe.

Hirdetések: A négyhasábos garmondosór ára 6 kr. Nyilvántartásban 10 kr. a minden hirdetésért járó 30 kr. ide nem értve. Gyakoribb, vagy nagyobb hirdetéseknek árlevegővel díszítjük.

A lap egyes számainak ára 10. kr. és kapható Beck I. könyvkereskedésében és Panics Mihálynál.

Redaktionsbureau:

Kirchengasse W. v. Graff'sches Haus
Sammtliche sich auf den intellektuellen, als auch materiellen Theil des Blattes beziehende Sendungen sind hierher zu richten.

Pränumerationsbedingungen:

Auf ein Jahr 5. fl.	Für die Prov. 5. fl. 50. kr.
halbes " 2. " 50. kr.	" 2. " 75. "
viertel " 1. " 25. "	" 1. " 50. "

Das Blatt erscheint jeden Sonntag
Manuskripte werden nicht zurückgegeben. Ohne Unterschrift eingesendete Artikel werden nicht berücksichtigt. Inserate: Die vierpaltige Garmondzeile oder deren Raum kostet 6 kr. Eingesendet 10 kr.; die jedesmalige Stempelgebühr von 30 kr. nicht mitbegriffen. Bei häufigeren Annoncierungen nach Abfindung. Die einzelne Nummer des Blattes kostet 10 kr. Zu haben in der Buchhandlung des E. Beck und M. Panics.

A király körútja az országban

Egyike ez legörvendetesebb és boldogabb időszakoknak hazánk történelmében. Nem azért, hogy kereskedelmi, ipari és földművelési viszonyaink valami fényes lábbon állanak, hanem azért, mert hosszú időszak óta ez az egyedüli, midőn nemzet és koronázott királyunk közt kölcsönösen a legteljesebb bizalom uralkodik.

A bölcselők és államférfiak sokat elmélkedtek a fölött a nehéz kérdés fölött, hogy vajon melyik kormányforma képes a nemzeteket leginkább boldogítani? A kérdést magoldani a több ezer éves tudományuk sem sikerült. Egyről azonban ma már minden józan gondolkodású ember meg van győződve s ez nem más, mint azon megdöntetlen igazság, hogy a kormányzó és a kormányzott nemzet közt létező kölcsönös bizalom nélkül semmi féle kormányforma nem képes egy nemzetet sem boldogítani. — Fájdalom nekünk különösen keserű tapasztalattal kellett megfizetnünk ez oly egyszerű és világos igazságot. Mert hazánk különben oly fényes és dicső történelmének lapjait oly sürtien tarkítják a nemzet és koronás királya közti bizalmatlanság sötét emlékei. Ep azért nekünk kettős okunk van örövendeni a fölött, ha az a sokszor hiányzott kölcsönös bizalom fönáll, mert egyetlen egy ország lakosságának sincs erre oly égető szüksége, mint épen nekünk. De van különösen a mai európai és hazai constellációk mel-

lett, mert míg belől az anyagi romlás fenyeget, kívülről, közvetlen a határzelen a hajdani töröklöz hasonló ellenség áll lesben, hogy egy kedvezőtlen pillanatban reánk rohanva, hazánkra borítson egy második mohácsi gyásznapot. — Ha ez a szép összharmonia király és nemzet érületében ily erős állapotban marad: minden optimizmus nélkül kimondhatjuk, hogy attól a sokat emlegetett északi mumustól még kevésbé van okunk félni, mint volt hajdan az országokat romboló törököktől. Pedig a leszámolás szükségessége azon ország és a miénk politikai tendenciáinak matematikai következménye.

És hogy a kölcsönös bizalom teljes fönállásában nem kételkedhetünk: arról teljesen meg győzhet bennünket a király mostani kútirtja. Nem olyan fogadtatás ez, a minőt a Potemkinnek készítenek uralkodóknak; nem is olyan a minőt az Attila előtt remegő Róma polgárai tesznek, a hatalmas Caesár lábai elé, ez egy személyes találkozás nemzet és uralkodója közt, találkozás, melynek megtörténtét az egymást több évtized óta becsültli tanult fél, a szívben melegen sugárzó szeretet sugallatánál fogva régóta, óhajtottta. Ez a találkozás két iker testvér begbensőbb találkozása. A királynak minden szava, a fogadó városok és megyék mindegyike egy kétségbe nem vonható tanúbizonyság a mellett, hogy a magyar király és a magyar nemzet egyet értenek, együtt éreznek és gondolkoznak.

Jó lesz ezt számba venni azoknak a bizonyos, soha el nem érhető fixa ideák régióban röpkedő, vagy a tudatlanság sötét homályában tévelygő vagy a mi köztük legrosszabb — a zavarosban halászni szerető gonosz lelki jellemeinek, kik szüntelenül zengedezik a dynastia iránti hűség dythirambjait, de minden alkalmat megragadnak, hogy a magyar nemzet és haza iránti gyűlöletüknek kifejezést adjanak. . . . Igen is, a ki a magyar nemzetnek és a magyar hazának ellensége, az ellensége a koronás királynak is. K.

Die Reise des Königs.

Wir leben in einer der glücklichsten Epochen, die unsere Geschichte aufweisen kann. Nicht als ob unsere Handels-, gewerblichen oder agrikulturellen Beziehungen weiss Gott wie blühend stehen sollten, sondern deshalb weil nach einer langen Zeit, eben unsere Zeit es ist, wo zwischen der Nation und dem gekrönten Könige die gegenseitige Harmonie herrscht.

Staatsmänner und Philosophen haben oft und viel geforscht, welche Regierungsform zur Beglückung der Nationen die geeignetste wäre? Den Schlüssel zur Lösung dieser Frage hat aber selbst eine mehrtausendjährige Wissenschaft nicht immer lösen können. Von einem aber ist jeder Gesundenkende überzeugt und das ist jene unumstößliche lautere Wahrheit, laut welcher zwischen Oberhaupt und Nation ohne

gegenseitiges Zutrauen keine Regierungsform ein Volk beglücken könne.

Leider mussten wir dieses einfache und von selbst einleuchtende Axiom im Wege bitterer Erfahrungen lernen. Die Blätter unserer sonst so glorreichen Geschichte, sie sind oft überfüllt von dem unseligen Zwiste den das Misstrauen zwischen König und Nation hervorriefen. Aus eben diesem Grunde haben wir doppelte Ursache über das gute Einverständnis, das zwischen König und Volk obwaltet uns zu freuen, da hierzu keine Nation mehr Noth hat, als unsere.

Nicht fern von den Grenzen unseres Vaterlandes lauert ein hinterlistiger, gefährlicherer Feind als es der Türke je gewesen. Dieser unser Feind wartet nur auf den geeigneten Augenblick, um uns zu überfallen und dem Lande einen neuen Tag von Mähcs zu bereiten. Bleibt aber zwischen König und Nation diese schöne Harmonie aufrecht, dann können wir ohne jeden Optimismus ausprechen, dass wir uns von dem so oft erwähnten Koloss des Nordens ebensowenig fürchten müssen, als von den einst so sehr gefürchteten Türken. Und dennoch ist die Nothwendigkeit einer Abrechnung der politischen Tendenz jenes Landes mit dem unsrigen nur eine Frage der Zeit.

Dass wir uns über den Bestand des gegenseitigen Zutrauens nicht täuschen, davon überzeugt uns die gegenwärtige Rundreise des Königs. Dieser Empfang ist kein Empfang, den die

Tárca. — Feuilleton.

Utí levelek.

IV.

Rohics.

[Dr. Sz.] Velencéből az első állomásunk Triest volt, a birodalom másik kikötő városa. Természetes, hogy úgy terjedelme folytán — lakossága körülbelül hétszer annyi, mint Fiumé, mint multjánál fogva is, sokkal hatalmasabb, fejlettebb kikötő város. Míg Fiume a százdok folyamán nagyon sokszor urat cserélt, addig Triest ötízaz évóta állandóan Ausztriához tartozott, rövid francia uralmat kivéve. Azonban Triest is sokkal inkább olasz város, mint német; az utcákon a foliratok mint olaszok, a köznép olaszul beszél, az iskolákban dualizmus uralkodik: német gymnasium és reál, olasz gymnasium és reál; leginkább németek a hivatalok. Megnéztük Miramart, a királyi család kastélyát, melyet készséggel megmutogatnak a látogatóknak. A mily fejedelemi legfényesebb kastély, ép olyan gazdag tenyészett van kertjében, melyben mindenféle déli növények szabadon tenyésznek; főkélsére nézve közvetlenül a tengerparton, egyike a legszebb pontoknak. Triestből 10 órai utazás után, mindenütt igen szép vidéken, elérjük Pölschach állomást, ahonnan két óra alatt kocsin, csaknem mindenütt igen szép magas hegyi úton Rohicsra érkezünk. Előtte való nap nagy zápor volt s a friss reggeli levegőben csakúgy didergünk nyári ruhánkban, pedig júliusban vagyunk. Még kora reggel beérünk a fürdőbe, a nagy faszorban csak alig néhány vendég hallgatja még a korai zenét. Rövid pihenés után amerre csak járunk a für-

dőben, sétatérben, vendéglőben, kávéházban meggyőződünk róla, hogy ez a Rohics voltaképen magyar fürdő. Magyar azót hallunk mindenfelé, ismerősökkel találkozunk és ha még kétségünk volna, meggyőző a curistá, hogy a vendégek legnagyobb része Magyarország körül ki. Es ne gondolja senki, hogy talán csak a határtól jönnek, a Dunántúli részből, a hol az érukezés magától érthető; nem, a rohicsi magyar vendég jó része Budapestről jön s azután jön az ország minden részéből, hogy egyebet ne említsék. pl. Pancsováról is, amely elég távol van Stajerszágtól. Es Rohics nem is áll egyedül e tekintetben; Es másik stajer fürdő, Radegund, az ideu még magyarabb volt s ismeretes dolog, hogy az ausztriái és német világfürdőkben mindenütt elég nagy számban találhatók magyarok. Mi az oka ennek?

Ime, egy olyan kérdéshez jutottam, a melyet már százszor fölvetettek minden fürdősájsóban, mégis feleltek rá s ha én most szintén felelni akarék, ismételnem kellene az ismeretes panaszokat, hogy a magyar fürdők drágák, nem elég kedélyesek, zajosak és még sem elég kedélyesek, nem hirdetik eléggé és így ismeretlenek maradnak stb. Mondom, min lezek általában ismert dolgok, ép azért nem akorom fejtegetni, csak épen Rohicsra vonatkozólag fejezem ki, azt a meggyőződésemet, hogy gyönyörű fekvésén kívül egyik fő vonzó ereje bizonyára az, hogy azt tekintve amit nyújt, olcsó fürdőknek mondható.

Ezek után, minthogy Rohics ugyis olyan ismert hely, szükségtelemnek látszik, hogy még én is dicserjém. De fölmerül emlékemben az a kedves, vonzó tájkép, az a néhány kellemesen eltöltött nap s nem teherem, hogy legalább néhány elismerő szóval ne adózzam e szép helynek, amelyet általában Rohics néven ismernek, bár voltaképe neve Sauerbrunn.

Rohics egy közelben fekvő község s ennek nevet ruházták a fürdőre, úgy a mint Herkules fürdőt is Melhádiának nevezik. A fürdő legrégibb történetét egy magyar ember nevével hozzák kapcsolatba és pedig egy oly nével, mely korában mindenütt tisztelet tárgya volt s hazájában örök emlékü. Állítólag Zrínyi Miklós gróf, a költő fődözte föl a fürdőt 1649-ben egy vadászat alkalmával s mint hogy az lép- és májbajából gyógyítá, ennek köszönheti a forrás, hogy csakhamar hírnévre tett szert. Így beszél el ezt a fürdő legelső leírója; bármint legyen is azonban a dolog. Rohics önnagáért megérdemli a meglátogatást. Nem magas és zordon, u. n. vadregényes vidéken fekszik, mert a magas stajer hegység Grätzól délre már alacsonyabb emelkedésű, szelidebb hegyláncra változik, amelyet azonban a magas esücsökért bőven kárpótol az, hogy sehol nem látunk kopár sziklákat hanem mindenütt erdővel benőtt, szőlővel beültetett, vagy gabona termő zöld hegyoldalokat. Nagy hegyi turokat nem igen lehet tenni Rohicsoz le, 1 óra alatt bármire hegyen vagy völgyön oldalban lehetünk és pedig, kellemes árnyékos úton; a közeli séta kirándulásokat gyakorolják itt leginkább, mert pá rperc alatt is szép látáshoz lehet jutni. A Jakelwirthnél például mindig találni társaságot a vendéglő kollema és olcsó kertjében, a kughlnál női társaságot találni a cursalonban, a gyönyörű nagy tereben, amelyhez hasonlival úgy mondják kevés fürdő bír. Vacsora után is még eljönnek ide zongorát vagy éneket hallgatni, mert mindig találkozik műkedvelő, itt is maradnak nagyon sokáig, néha csak 9 óra után mennek el, de már olyan korhelyeket nem találni, a kik még 10 óra után öbrön lennének. A kollema hívő estét röpkedő fénybogarkáival sokkal kevésbé élvezik, mint a reggelt; némelykor egy,—

Die Familie Derer von Dabóczy.

Roman aus dem Ungarischen des A. Pálffy von (*).

Die sorgsame Mutter vernahm hoch aufathmend, dass nur von dem Verluste eines bestimmten Kapitals die Rede sei; in Wirklichkeit war sie auf schlimmere Nachrichten vorbereitet.

— Also seid ihr beruhigt? Du und dein Sohn?

— Vollkommen, wie in allem, was Grosspapa thut.

— Du hast keine Einwendung?

— Gott bewahre. Oder war ich ja geizig und habstüchtig? Ferne sei von mir selbst

Potemkine ihrem Herrscher bereitet haben; auch von jenem Empfange ist er ferne, den Roms Bürger zu Füßen des mächtigen Hunnenfürsten Attila bringen. Dies ist eine persönliche Begegnung der Nation mit ihrem Herrscher; eine Begegnung, die die seit Jahrzehnten einander schätzen gelernter Parteien, aus Herzensatem selbst wünschen. Jedes Wort Sr. Majestät, das die zum festlichen Empfange sich rüstenden Komitee und Städte sprechen, sie alle sind ein redender Beweis dessen, dass Ungarns König und das ungarische Volk eines Sinnes sind und dieselben Gefühle haben.

Dies zu wissen dürfte somit allen Denen angezeigt sein, die stets in nie erreichbaren Regionen der fixen Ideen leben, oder im tiefen Dunkel der Unwissenheit sich herumtreiben oder was viel schlimmer ist als dies: denen es Freude macht im Trüben zu fischen, die ihrer unerschütterlichen Treue gegen die Dynastie auf Schritt und Tritt Ausdruck zu verleihen nicht aufhören, dafür aber jede Gelegenheit ergreifen, um ihrem gegen das Vaterland und die ungarische Nation gehegtem Hasse Luft zu machen. Und doch ist es undenkbar, dass Jemand, der ein Feind des Vaterlandes, der ungarischen Nation ist, gleichzeitig ein Freund des gekrönten Königs sein könne.

A Herdelendy innepély.

Egyike a legtrikább, a leglélekemelőbb innepélyeknek folyt le folyó hó 7-én Herdelendyfalván. Valóban ritkaság, hogy egy község együttes alkalommal ily kimagasló mozzanatok állíson össze arra nézve, hogy a városi népség, a környékbeli intelligencia bámulatát magára vonja és csodálkozását kiérdemelje. Az ifjú, születése első és még mindig súlyos éveit élő Herdelendyfalva tette ezt. — Már napokkal előbb, majd minden kör ideges kíváncsisággal beszélt az ott készülő innepélyekről. — Valami, e vidéken ritka, szokatlan dolgot emlegettek, a minővel a keletkezett falut be fogják igitatni az anya községek közé. — Az igaz hogy az okörületes elmaradt, de azért az innepély minden ízében a legszebb és legsikerlenebbnek mondható.

Egyszerre három mozzanat adta erre az alkalmat. Dr. Szeberényi püspök visitációja, Zatólich ev. lelkes installációja és a mi legfőbb: Herdelendy József életnagysága arcképének leleplezése. — Sajnálattalunkra mi hivatalos ügyeinknél fogva csak akkor érkezhettünk, midőn a templomul berendezett iskola helyiség és környéke oly zsúfolásig megtelt hogy oda jutni képtelenség volt. De amit azon kívül láttunk, valóban lélekemelő esemény. A néhány évvel előbb még pusztá bozót telep helyén most virágzó község, örö-

mében ujongó nép, barátságos sátor telep, melynek bejáratához díszesen készített diadal kapu vezet. . . . Amott távolabb óriási bográcsokban készítik a nép számára az illatos gulyás húst, mellette folyik a sör, bor, és tágas, csinos sátorok alatt mulat a székely nép, szorosán összevegyülve nőmet és tót testvéreivel. . . . Neki is van már egyszer igazi hazája. . . . Az iskola előtt egy díszes sátor palotában készülődnek a diszbanketthez, szép, kecses fiatal leányok közt ott sörgölődik a sora lakadni és fíradni nem tudó új alapító, a székelyek Aronja nemes Szabadkay Ignác bátyánk, egy felől kormányzóva a szemre, szívre veszélyes segéd népséget, másfelől ünnepies arenlattal, barátságos mosolygással, meleg kezesítéssel és vidító igérettel biztatja, fogadja az érkező vendék publikumot. . . . Tessék kérem, tárva kapu, konyha, szoba, pince, csak a lakásomra, itt még csak most készülődünk, de ott már készen van minden. . . . Valóban nem tudom, a habzó sörös — vagy finom illatú, papra mörög poharat ragadjam-e meg. . . . A palota szűk jégzöli lakban hemzseg a válogatott férfi publikum. Pancsovának és Vidékének hivatalnokai kara egytől egyik képviselve van itt. . . . És a kedves házi asszonynak mindenki számára van egy szívélyes, vendégszerető megszólítása. . . . De azért a konyha sem marad gondos inspectio nélkül. . . . Majd a rózsás arcú és vidám mosolyú házi kisasszony bukkan elő, hol itt, hol amott biztatva a vendégeket egy habzó sörös pohárra, közben közben kelves csevegéssel fűszereze egyik másik vendék vidám hangulatát. . . . Egészen visszavarázsolva találom a még boldog diákorombeli időszakot, midőn egy-egy kiváló, az egész megye intelligenciája által látogatott s ép azért kiváló nevezetességre jutott névnapot, örök emlékeztességet, itt-ott megünnepeltünk. — A barátság, szívélyesség, nyílt őszinte meleg magyar vendégszeretet egész fenségekben ragyogott a Szabadkai házban felénk, csak az volt a baj, hogy. . . . a díszes férfi publikumnak kissé komolyabban ünnepies arculata volt, mint ily őszinte magyaros vendégszeretethez illék. . . . A gazda régi, de a vendégkorszok új generáció. Azt hiszem azonban, hogy a szívélyes fogadtatás melege még is fölolvastotta volna azt a hideg jéget, ha e közben a templomi áhitatos közönség meg nem érkezik. . . . Dr. Szeberényi püspök dr. díszes kíséretében voltak: Kranár fő, Bujkovszky alesperes, Kernuch püspöki titkár, Kolenyi, Mamucics G. Zsák G. Tomka, Zatólich lelkesek. . . . Ezek megérkezése után vette kezdetét a Herdelendy arckép leleplezési innepélye. . . . Szabadkai oda állt a díszes arckép elé, s szép beszéd elmondása után, melyet jövő számunkban egész terjedelmében fogunk közölni, lehullott a lepel. . . . Megható, fenséges pillanatok voltak ezek, melyeknek varázsát még emelte az épen elmondott kitünő beszéd. . . . Ez alatt elkészült a díszbanket finomnál finomabb eledle, és mi ázzarandokotunk a palota sátorba. . . . Sok banketten részt vettem, drágábbnál drágábbak, fényesebbnél fényesebbek voltak, de ezzel egyik sem mérhető. . . . Aki pedig toasztot akart mondani, annak oda kellett menni egy kis nemezeti színrre festett lórdóhoz, mely a sátor palota közepén díszes állványon volt csapárltva, s pohorát annak finom tartalmából megtölteni. . . . Csuda-e, ha csakhamar megerezt a toastok árja és egész záporra:

— So ist es. Nur so viel gebe ich zu, dass diese frage immer so bestand zwischen uns, wie du erwähntest. Ihr sprachst, ich schwieg und widersprach nicht. Ihr habt dies kühl als meine Einwilligung genommen.

— Ohne jeden Grund?

— Das behaupte ich wieder nicht. Und endlich halte ich es nicht für vernünftig das Kind für den Fehler des Vaters zu strafen.

— Ich meinerseits bin der Meinung, dass wir lieber Gottes Gebot halten sollen, welches lautet, dass für die Sünden der Väter die Kinder büssen werden bis in's siebente Glied.

— Mein Kind, verzeihe, aber deine Theologie ist schwach. In diesem falle hat der Vater nicht gestündigt, sondern nur geüert, höchstens gefehlt.

— Eiese feine Distinktion zwischen Fehler und Sünde haben die jetzigen Strafgesetzbücher erfunden. Hingegen ist es eine auf Erfahrung beruhende ewige Wahrheit, dass eben eine schlechte Heirat jene sündige Handlung ist, von deren unausbleiblichen folgen die Eukel sich nicht befreien können.

— Mit meinem Wissen hat mein Sohn Béla nur unter seinem Range geheiratet. Die Ehe selbst war sehr güt. Sie lebten glücklich in Arbeit und Bescheidenheit. Jedenfalls aber liebten sie sich mehr als mein Vermögen.

— Ich falle vor Erstaunen um. Der alte Baron Dabóczy vertheidigt die Undankbarkeit, die skandalöse Mesalliance seines Kindes; gerade so wie in den Modeblättern die jungen Stürmer und Novellisten.

— Kannst du leugnen, dass sie ihr Kind dennoch gut erzogen? Und was du auch endlich sprichst, der Knabe gefällt mir, und damit punktuere Es war ihm eine überraschende Neugierigkeit, dass er von mir noch eine schöne Summe Geldes bekommen wird.

fejlődött. . . . Soha se itam ennyi toasztot ily rózsás kedvel kereszttől. . . . Ha több nem lett volna is! 37 toaszt, ugyan annyi pohár bor! Vegyük úgy, mintha mindegyik félig lett volna! . . . Mégis rengeteg! Hátha még ezt ötvenszer vesszük! Es az ivó publikum felét est 6 óráig, felét éjjeli 12 óráig. . . . A toasztokból különben fölemlítjük a következőket: Dr. Szeberényi a királyra, Zatólich, az újonnan fölszentelt pap Dr. Szeberényire; Tomka K. ugyan arra; gróf Bethlen Hertelendy József főispánra, Bujkovszky Rónay Jenő atispánra. Szabadkai Kramár főesperesre, Kolényi Szabadkaira. Mondottak még toasztot: Kernuch, Herglöz, Martin, Schwalm, Király, Viskelety, Lenhaudt, Frischauf etc. . . . Nyugodt lélekkel elmondhatjuk, hogy ennél díszesebb innepélyt nem tartott még Pancsova környéke, s el nem halgathattuk, hogy e helyen is kiváló köszönetünket nyilvánítsuk a szívélyes házi gazda Szabadkay és kedves neje, valamint kedves leányai, a mindvégig fíradhatlan tevékenységű Szabadkay Emma kisasszony iránt, és egyáltalában a buzgó rendező bizottság iránt. Hertelendyfalva ez ünneplésben fényes keresztelő által jutott Torontálmegye legelső rang közséj sorába. . . . Méltóan róttá le halálját nagy érdemű patronnusa iránt. . . . Adjon az Isten neki virágzó életet. Hungarus.

Banket.

Zum Bankete, welches zu Ehren Sr. Hochwürden und Hochwohlgeb. des Bischofs Dr. Gustáv Szeberényi die hiesige ev. augsb. Confessionsgemeinde Dienstag im Restaurant Weifert veranstaltete, war schon um 1 Uhr ein schönes an 80-90 Personen zählendes Publikum beisamen. Um halb 1 Uhr erschien der Bischof von Festkomité geleitet und nahm nachdem er mit Eljen begrüsst wurde, zwischen dem Gerichtspräsidenten Anton Herglöz und den Bürgermeisterstellvertreter Obernotar Adolf v. Mattanovich den Ehrenplatz ein. Das Arrangement der Tafel, wie auch das Menu, war diesmal zufriedenstellend und sprachen die Anwesenden den einzelnen Gängen rüsig zu. Während der Tafel spielte die Musik des J. János einige Weisen, wie wir sie in Pancsova nicht alle Tage zu hören bekommen und die von den Festgästen mit dem wohlverdientem Beifalle gelohnt wurden.

Den ersten Toast trank der Gast unserer Stadt auf das Wohl des Allerhöchsten Hades und der Familie des Kronprinzen.

A. v. Mattanovich erhob sein Glas auf die Gesundheit des hohen Gastes des Bischofs, den er im Namen unserer Komunität langes Leben wünschte. Schwalm (deutsch) leerte sein Glas ebenfalls auf Sr. Hochwürden.

Kramer Béla, Censior aus Temesvár leerte sein Glas auf die ungarische Regierung.

Johann Wigand, wählte zum Thema seines Toasts die Religion, indem er betonte, dass die Religionslosigkeit von Tag zu Tag überhand nehme, und doch ist ohne die Religion eine Moral gar nicht denkbar. Die Religion im Vereine mit dem Glauben bilden den Grundstein jedes moralischen Lebens. Er erhob sein Glas auf T. Fábiny, der als erster Mann unserer Justiz, das Religionslehren in solch schöner Weise zu pflegen weiss.

Bischof Dr. Szeberényi, erwähnt die gangbare Devise unseres Zeitalters:

— O, ich zweifle nicht daran. Die lieben Knaben sind nie besser und folgsamer, als wenn sie Geld erwarten.

— Als ob dein Robert dann am stürigsten wäre, wenn ich ihm sein Taschengeld oft auch zweimal im Monate anzähle.

— Verzeihe, Vhterchen: ich bin nicht gewohnt die Namen beider Kinder gleichzeitig zu hören. Robert ist wohl kein Doktor der Rechte, auch kein Universitätsprofessor, aber dafür ein vollkommener gentleman und dabei Baron als altadeliger familie.

— Nun mein Kälmán ist auch nur in sofern im Nachtheile, dass er von mütterlicher Seite keine familie aufweisen kann. Aber dafür bekommt auch dein Robert alles, er nur eine kleine „Abfertigung.“

— Das ist nur recht und billig. Aber wenn du so sprichst, können wir jeden Tag auf neue Überraschungen gefasst sein.

— Ah, sprichst du so? Nun gut, um nen wir die Sache bei ihrem Namen. Den dem ewigen drängen ein Ende zu machen, werde ich euch zu Liebe morgen meinen letzten Willen aufsetzen lassen.

Die Gräfin sank in die Kissen des Divans zurück, als ob sie der Schlag getroffen hätte.

— Was sagst du? Du willst deinen letzten Willen aufsetzen lassen? Ha, wenn ich nur nicht mehr hören würst dieses schreckliche Wort. Meine Nerven vertragen es nicht.

— Nun, so nennem wir es Testament, antwortete der alte Herr pflegmatisch. — (Gleich morgen wird es verfasst, ich unterschreibe es und lese euch den Inhalt desselben, entgegen Am Usus vor. Es wird nichts anderes enthalten als was wir gesprochen haben.

Fortsetzung folgt.

„Erziehen, Lehren“ und betont, dass es ausser diesen auch noch wichtigere Hebel der Erziehung gebe und dies sind die Kirche und die nationalen Institutionen. Von der lieben Theilnahme geführt, die er von Seiten der Andersgläubigen erfahren, erhebt er sein Glas auf den opferwilligen und tüchtigen Inspector der evang. Kirchengemeinde Johann Huber und auf seine treuen Helfer auf die Presbyter.

H. Weiss geht von dem Grundsatz aus, dass das menschliche Gefühl die Freude, Freundschaft erzeuge und beruft sich auf das Leid, das die Gemeinde so oft erlebt, aber auch auf die vielen Freuden und erhebt sein Glas, nach dem er den schönen, mit rhetorischen Figuren geschmückten Spruch endet, auf Baron Ambrosi und Kramár, die das banater Consistoriat bilden.

G. Bulkovszky sagt in beredeten Worten den Aemter, Municipien Dank, für den schönen Empfang, den sie Sr. Hochw. dem Bischof veranstaltet und lässt zum Schlusse seiner Rede unsern geliebten Obergespan leben.

G. Roth. Erörtert den Satz, dass wir der neuen Generation eine religiös-moralische Erziehung geben sollen und trinkt auf des harmonische Einverständnis, welches zwischen den einzelnen Confession unserer Stadt besteht.

Kernuch (Sándorfalva) Erhebt sein Glas auf das Wohl derer, die das Gute, das Rechte pflegen, verbreiten und lässt unsern Gerichtspräsidenten leben.

Dieil vergleicht die ev. augsb. Kirchengemeinde unserer Stadt mit einem schönen Garten und leert auf das Wohl des Pflegers, des Gärtners G. Schwalm sein Glas.

Gerichtspräsident Anton Herglöz preist die Kirchengemeinde, deren Oberhaupt unser Gast ist, für die glücklichste, denn sie allein ist es, die den letzten Willen des großen Gründers dieser Religion besitzt. Nicht das Gold, sonde in dieses Vermögens ist es — meint Redner, das den Menschen beglückt. Auf das Gedeihen dieser edlen Kirchengemeinde will er daher sein Glas leeren.

Johann Kramer, huldigt als Vertreter der Presse den Ideen des Idealismus und nicht jenen des Materialismus. In der werthen Gesellschaft befinden sich zwei Gäste, die längst höhere Stellungen haben könnten, wenn sie nicht dem Idealismus gehuldigt hätten, auf das Wohl dieser Gäste Bulkovszky und Kernuch — will er sein Glas leeren.

Schwalm verliest den schönsten Toast den Sr. Hochw. Erzpriester Bas. Zsvikovic geschrieben.

Empfang des evang. Bischofs. Dr. Szeberényi.

Empfang des evang. Bischofs Dr. Szeberényi Montag um 7 Uhr früh führen ungefähr 30 Wagen auf welchen sich die Deputationen befanden, gegen Dolova um daselbst den von Mramorak ankommenden Bischof Dr. Gustáv Szeberényi zu begrüßen Obernotar und Bürgermeisterstellvertreter A. v. Mattanovich, empfangt Sr. Hochwürden im Namen des Municipiums. Hierauf antwortete der Bischof in ähnlichem Sinne und dankte für die besondere Aufmerksamkeit. Jetzt sprach Johann Huber als Kircheninspektor der evang. Gemeinde A. C. in deutscher Sprache Professor Johann Wigand in ungarischer Sprache; Athanas Krancovics in serbischer Sprache, worauf der Herr Bischof in slavakischer Sprache antwortete. Sodann bewegte sich der Zug gegen Pancsova. Hier war vor dem evang. Bethause die evang. Schuljugend in Reihen aufgestellt Pfarrer Georg Schwalm, wartete auf den Anknft des Bischofs. Um 11 Uhr empfing der H. Bischof die verschiedenen Deputationen, die des Magistrates un-er Führung des Obernotars und Bürgermeisterstellvertreter A. v. Mattanovich; die der serb. Kirche unter Führung des hochwürdigen Erzpriesters Basilius Zsvikovic; die katholische Geistlichkeit, geführt vom Paterspräsident August Jakobovics; die der ref. Gemeinde, geführt vom Gerichtspräsidenten A. Herglöz; die der isr. Gemeinde, geführt vom Präses L. Polacek: dann machten noch ihre Aufwartung der Gerichtshof, das Presbyterium, das Obergymnasium die Staats- und Kommunallehrer, die serb. Kommunallehrer. Alle wurden vom Herrn Bischof in der freundlichst-leutseligsten Weise empfangen und er war über diese Aufmerksamkeit und Ehrerbietung Dienstag den 6. September wurde um 9 Uhr früh im evang. Bethause ein Festgottesdienst abgehalten, woran sich ein zahlreiches Auditorium theilnigt hat. Die Predigt hielt Pfarrer Georg Schwalm. Das distinguirte hatte abermals Gelegenheit eine der schönsten Redden zu hören.

Megyel élet.

Dr. Szeberényi püspök horfájában, a becskerékin kívül, fényes és impozáns fogadtatás-ban részesült Hajdusitz és Antalvalva részről. Mind a két helyen megfírt burros és díceses baletorium diszitotte az joles vendég bevonulását. Hajdusitzán a községi jegyző díszmagyarba öltözve a község nevében csinos beszéddel üdvözölte. Majd meghúzták a hragzokat, a dalárdá rázendítette a Rákóczy indulót, az ifjuság ünnepi ruhában sorfalat képezott s a püspök úr az egész község lakossága kíséretében így vonult a nemzeti zászlókkal díszített s e célra emelt

diadal kapun át a templom-térre. Este a hazafias érzelmű német és tót aju lakosság fátylas zenét rendezett a magas vendég tiszteletére, s midőn a lakáshoz ért, elénekelték a Szózatot. A püspök úr szívélyesen köszöntötte meg a lakosság meleg ragaszkodását s beszédét azon főpásztori intőszóval zárta be: „Elvárom, hogy mindegyikük igaz fia hön szeretett magyar hazánknak, s szível, lélekkel mindenkor hiva marad annak.“ Végül Damaszkin János úr házána a magas vendég tiszteletére díszbéd volt, melyen a községi előljáróság is részt vett. Ehez az ünnepeles, és minden ízében hazafias érzület-től áthatott fogadtatáshoz szükséges telen commentár.

Hertelendy József megyei főispán úr visszatért furdó útjából, s mintán a kura a legjobb hitást gyakorolta ő méltóságára, megújult erővel vette át a megye terhes kormányzását.

A Nagybecskerekéi alsó iparos és kereskedelmi iskola a legfényesebb virágzásnak örvend. A nyáron rendezett kiállításban munkájával részt vltt 104 iparos tanuló, a mi a 3 osztályba beírt 190 tanulóval szemben igen szép eredmény. Az iskola jövedelme tett 3164 frt, a kiadás 2875 frt. a fölösleg tehát 289 frt.

Hasonló szép eredményt tüntet föl a nagyszentmiklósi ipar iskola, melynek növendék 161, az év végén maradt 117. A bevétel 771 frt, a kiadás ugyanannyi.

A folyó hó 23-án Nagy Becskereken, és 25-én Zombolyán tartandó katona ló-vásár tárgyában figyelemzetjük olvasóinkat, miszerint ott csak 4—7 éves, 158. c. m. magas és teljesen kifejlett lovak fognak vásároltatni. 25 hüvelyken aluli lovak közül csak kinttő példányok fognak megvétetni. Különösen figyelembe ajáljuk, hogy 3 évvel fiatalabb lovak egyáltalában figyelembe nem vétetnek.

Kurz- und Weitsichtigkeit der Schüler.

II.
Fortsetzung.

Ausser der Grenze der Akkomodation des Auges bei den Schülern untersuchte H. Professor Egyed auch die Schärfe des Sehens bei denselben und zwar nach der Methode von Snellens in Utrecht. Nach ihm wird die Schärfe des Sehens $v = \frac{1}{d}$, wenn d die Akkomodation des Auges und D die Grenze der Sichtbarkeit von Buchstaben oder Dingen überhaupt bedeutet, durch die Gleichung $v = \frac{1}{d} + \frac{1}{D}$ ausgedrückt. Das Verhältnis der beiden Entfernungen ist also das Mass der Schärfe des Sehens bei jedem einzelnen Menschen. Um dieses Verhältnis oder diesen Quotienten zu bestimmen, gebrauchte Snellens solche Buchstaben, deren Länge und Breite gleich war und die demgemäss ein Quadrat einnahmen und machte die Linien, welche den Buchstaben bilden, gleich lang mit den fünften Theile ($\frac{1}{5}$) der ganzen Länge des Buchstabens. Die Grenze der Sichtbarkeit berechnete er auf Grundlage des Erfahrungssatzes, dass von den Grenzpunkten der Buchstaben von der Länge $h = h$ kommende Strahlen, wenn der Buchstaben gerade auf dem Grenzpunkte der deutlichen Sichtbarkeit steht, den Strahlenmittelpunkt des Auges durchschneiden einen Winkel von $\alpha = 5'$ (Minuten) Grösse bilden müssen, und stellte daher die Gleichung auf.

$D = h \tan \alpha = h \cdot \tan \alpha$
wobei $\tan \alpha$ die trigonometrische Tangente des Winkels bedeutet und dessen Mass darstellt. Diese Grösze, welche der vorkommenden Thätigkeits-Fähigkeit des Auges entspricht und demgemäss $\rightarrow 1$ gesetzt wird, theilte Snellen in seinem „Optotypi“ genannten Werke das die Messungen behandelt, hinsichtlich des deutlichen Sehens mit. Professor Egyed untersuchte nun die Schärfe des Sehens bei den Schülern auf folgende Weise. Der in halbe unter getheilte Masstab wurde in gleicher Höhe mit dem Schüler wagrecht befestigt, so dass er mit seiner Lippe des Stabes Ende berühren konnte und längs der oberen Fläche des Messtabes das Lesestück so lange verschoben bis die Gränze — die Entfernung desselben vom Auge erreicht wurde, bei der Schüler noch fließend lesen konnte.

Die Zahl an dem Messtabe gab nun die Gränze der Akkomodation des Auges des Schülers an, aus dieser und der Gränze des deutlichen Sehens der Schweite des Schülers wurde der Quotient das Mass der Schärfe des Sehens berechnet und so konnte mit Sicherheit bestimmt werden, ob das Auge des Schülers die der Gränze der Sichtbarkeit entsprechende Thätigkeits-Fähigkeit oder Empfindlichkeit besass oder nicht?

Die Sicherheit und Verlässlichkeit der Messungen und deren Resultate betreffend, machte Professor Egyed mit solchen Schülern deren Augen gesund waren — Vormittags und Nachmittags orientirnde Versuche und Messungen — aus denen hervorging, dass die Empfindlichkeit und Thätigkeits-Fähigkeit des Auges wegen der ungleichen Beleuchtung Vormittags und Nachmittags nicht gleich gross ist; und desswegen wurden die eigentlichen Messungen zur Zeit der grösseren Empfindlichkeit d. h. Nachmittags ausgeführt, weil dies der Grenze der Sichtbarkeit im besten entsprach, indem der Ort, wo diese Messungen statt fanden bei hellen Wetter Nachmittags besser beleuchtet war als Vormittags. Die Resultate der Messungen aus dem J. 1887. stellt die folgende Tabelle dar.

Die Schärfe des Sehens war bei den Schülern, die untersucht werden verschieden; bei 13 Schülern normal = 1, bei 94 grösser als normal und bei 27 kleiner als 1. Die Tabelle weist nach dass die Sehschärfe bei eben so vielen Schülern nicht vollkommen war — als nach den Messungen vom Jahre 1886 solche von fehlerhafter Schweite gefunden worden waren. In der I. Klasse waren am meisten an normaler Sehschärfe leidende Schüler, was beweist, dass unter den erst in die Mittelschule Aufgenommenen sich viele befinden, deren Auge nicht normal ist. Was die Klassen betrifft wurde konstatiert, dass weder die Zahl der Schüler von fehlerhaften Sehvermögen noch deren Prozent regelmässig wächst also keineswegs sich die Sache so verhält wie es die mit allgemeiner Gesundheitspflege beschäftigten Ärzte an den deutschen Anstalten gefunden haben.

Die deutliche Schweite = 25 cm ange nommen, wie sie bei den Schülern wirklich vorherrschte zeigte sich die Kurzichtigkeit bei denselben in verschiedenen Abstufungen, aber erst bei der Schweite 19—6 cm wurde sie für die Schüler ein wirkliches Hinderniss und machte sie mehr weniger arbeitsunfähig. Solche Schüler, im Ganzen nur 2%, der untersuchten Schülerzahl sind dann allerdings mehr weniger für die Schule unbrauchbar und leisten entschieden wenig.

Die Zahl der kurzichtigen Schüler stieg allerdings von 1885—1886 um 7%, aber es ist klar, dass bei uns das Prozent der Kurzichtigen keineswegs mit den Klassen steigt, wie anderweitig, besonders in Deutschland, von den Aerzten behauptet wurde; die Messungen weisen vielmehr eine 2% Besserung nach, wenn man nur die in den 2 Jahren an der Schule gebliebenen Schüler berücksichtigt, eine Besserung, die man wohl der Befolgung der Rathschläge von Seite der Direktion der Anstalt zuschreiben muss. Die Messung der Schärfe des Bildes und somit der Empfindlichkeit des Auges der Schüler geschah gleichfalls nach Snellens Methode das Resultat der genauen Messungen die Professor Egyed vornahm, ergab, dass von den untersuchten Schülern 13 eine normale, 84 eine grössere und 27 eine kleinere Gesichtsschärfe als die normale hatten.

In der ersten Klasse kamen die meisten Anomalien vor, wo hl deswegen, weil die Augen eintretender Schüler schon zum Theile teufend waren; dagegen zeigte sich aber die schon erwähnte erfreuliche Thatsache deutlich, dass bei uns die Behauptung der Aerzte Deutschlands über den verderblichen Einfluss der Schule auf die Augen der Schüler nicht begründet sind.

Dieselben Aerzte behaupten nämlich, dass die Zunahme der Zahl der Kurzichtigen und fehlerhaft Sehenden in den höheren Klassen der Schulen eine notwendige Folge der Ueberanstrengung der Schüler durch Lesen und Schreiben sei und nur durch Veränderung des ganzen Lehrsystems behoben werden könne.

Professor Egyed suchte nun demgemäss die Umstände und Ursachen zu bestimmen, welche in dieser Hinsicht schädlich wirken und kam auch in dieser Hinsicht zu interessanten Resulten. Die Untersuchung der Schulbücher ergab allerdings, dass leider die meisten derselben nicht so gedruckt sind als nöthig wäre, um bei der gewöhnlichen Beleuchtung für gesunde Augen ohne Nachtheil und für geschwächte oder nicht mehr normale ohne grassen Schaden benutzt werden zu können, und da sollte gehalten werden, in dem für Schulbücher ein guter dem Auge nicht schädlicher Druck verlangt werden sollte.

Die Schultafel sollte höchstens in 7—7.5 cm Entfernung vom Schüler stehen und das Unterstreichen der Wörter in den Büchern verboten sowie nur passendes, bequemes Sitzen beim Lesen und Schreiben gebildet werden.

Schluss folgt.

Helyi hírek.

Städtische Neuigkeiten.

Wochenkalender. R.-K. S. 11. Septem. B. 15. N. Mar. Gr.-O. 30. August D. 14. Alex. J. S.-A. 5:32 S.-U. 6:20 R.-K. M. 12. September Tobl. Gr. O. 31. Aug. Gü. S.-A. 5:34 S.-U. 6:18 — R.-K. D. 13. Sept. Mauritius Gr.-O. 1 Sept. Simeon S.-A. 5:35 S.-U. 6:16 R.-K. M. 14. September Erhöhung Gr.-O. 2. Septemb. Mamas S.-A. 5:36 S.-U. 6:14 — R.-K. D. 15. Septemb. Hid. G. Gr.-O. 3. Septemb. Anthim S.-A. 5:38 S.-U. 6:12 R.-K. — F. 16. September Ludmilla Gr.-O. 4. Sept. Babilas S.-A. 5:39 S.-U. 6:10 R.-K. S. 17. Sept. Lambert G.-O. 5. Sept. Zacharias S.-A. 5:40 S.-U. 6:8

Abreise Dr. Szeberényis. Bischof Sr. Hw. Dr. Szeberényi verliess Donnerstag V. M. unsere Stadt und kehrte über Semlin nach B. Csaba zurück. Die ev. Geistlichkeit an ihrer Spitze der Senior und mehrere an sorer hervortretender Bürger gaben Sr Hochwürden bis Semlin das Geleite.

Transferirt. Alexander Wucsák Praktikant bei den hierortigen Stuhlante, wurde nach Autalfalva, an seine Stelldagegen Sigm. Horváth auhertransferirt.

Beförderung. Alex. Stanics ein gewesener fleissiger Schüler unserer Oberrealschule wurde dieser Tage zum Officier-Stellvertreter befördert.

Namensveränderung. F. Erlesbek, Ingenieurs-Adjunkt in Pancsova, erhielt vom Ministerium des Innern die Erlaubniss seinen Namen auf Erdös umändern zu dürfen.

Pferde-Rennen. Wie aus verlässlicher Quelle die Mittheilung geschieht, wird in der Gemeinde Franzfeld am 18. September 1887 um 4 Uhr Nachmittag ein Pferderennen stattfinden. Bei ungünstiger Witterung wird das genannte Rennen den hierauf folgenden Sonntag den 25. September l. J. stattfinden.

Verschwunden. Auf dem Wagen zwischen Pancsova und Neudorf soll Donnerstag den 8. September l. J. Nyadov Toma aus Ratisova sammt seinem Sohne Jon nebst zwei Pferden und Wagen und dem in der Stadt für verkaufte Früchte eingemommenen Geldbetrage verschwunden sein.

Herrenloser Hund. Beim Pavle Kovacevics Plättenträger auf der Temes in Pancsova befindet sich ein kleiner der haarlosen Race angehöriger Hund als herrenlos in Verwahrung.

Veni Sancte. Die Elementarschulen hielten am 8. d. M. ihr Veni Sancte, die Schüler gr. orient. Confession des Gymnasiums Samstag. Anlässlich dieser Feier hält Sr. Wohlwürden G. Schwalb heute 11. Uhr für die Schüler des Gymnasiums evang. ausb. Confession eine ungarische Predigt.

Berichtigung. In Nr 33 des „Pancsova és Vidéke“ hat sich im Berichte „Wasserecht“ ein Fehler eingeschlichen, indem es, dort nicht „seit 1. Jänner 1887“, sondern „seit 1. Jänner 1866“ lauten muss, womit wir hier die Berichtigung folgen lassen.

Zunahme der Schüler. Die Einschreibungen an den hiesigen Anstalten sind noch nicht ganz beendet und doch zeigt sich an den meisten derselben anoh bisher eine Zunahme gegen das vorige Jahr.

Gasanstalt. Die Arbeiten in der Gasanstalt schreiten rüstig vor. Auch die Legung der Röhren hat bereits begonnen und liegen die Leitungsröhren breits in der Kaiserstrasse.

Stiftungsplätze. Im Zolyom-Lip toer „Gizella“ Knabenwaisenhaus sind 10. Plätze frei. Kinder, milderer Beamten und Diener haben ihre instruirten. Gesuche dem Waisenhausinspektor etc einzusenden.

Menagerie. An der Temes ist seit tinigen Tagen eine mit einem Raubthiertheater verbundene Menagerie sichtbar. Dieselbe enthält einige sehr schöne Exemplare. Das übrige unser Inesratentheil.

Vegyes. — Manigfaltiges.

Elfogatás. Lukács László, a hírhedt dakoromán agitator ellen kiadott végre az elfogatási parancs és most már börtönben ül. A szatmári kir. törvényszék fog fölötté itélni.

Rizticsné, a szerb miniszterelnök neje e héten Budapeston tartózkodott, honnan Fiuméba ment. — **A szultánról** mulatságos hírt közölnek a bécsi lapok: Soós államügyész ma meghívta az összes bécsi élelapok kiadóit és felkérte őket, hogy a szultánt ezentúl no karikírozzák, mert véletlenül kezébe kerültek a bécsi élelapok és látván azokban magát a legkülönbözöb torzképekben, éktelen dühbe jött. — **Uj divatot** hozott be Párisban egy-néhány szép asszony. Legújabb az a köte-

lező, hogy a zsebkendő széle virágokkal legyen kihímézve s ugyanolyan illatszert legyen a zsebkendőn, aminő vrag van a szélén. — **Dr. Holub Emil** egy londoni távirat szerint a Capvárosból Plymouthba érkezett. A merész Afrika utazó 1882. nov 19-én hagyta szent el Bécsset fiatal neje társaságában és e szerint vagy négy évig távol volt hazájától. — **Merénylét.** Berlini hírek szerint az orosz czárra egy gárdatiszt közvetlen közelből kétszer lötte rá, A czár állítólag nem sérült meg; a merénylőt elfogták. **E. M. K. E.** Az erdélyi közm. egylet nem rég tartotta 3. közgyűlését. Né-hány év előtt 300 ftal indult meg, ma 250000 frt készpénz fölött rendelkezik s a legnagyobb szerű apparatussal meg is kezdette áldásdús működését. Hogy mily kiterjedésnek örvend e nagyszerű egylet, abból is kitelik, hogy csak rendes tagja 12000 van. Mint halljuk az idén városunk is belép — a többi városok mintájára — az alapítók sorába.

Törvényszéki csarnok.

A pancsovai királyi törvényszéknek a hét folyamán következő büntügyek kerülnek végtárgyalás alá úgy mint: Szeptember hó 13-án 4698 1887 sz. a. Illieszku Simon ovcasai lakos, szándékos emberölés. 3477 1887 sz. a. Jovanov Szava és társa sztarcsovai lakos, lopás. 3765 1887 sz. a. Sztójkov Pál és társa, nagybecskerekéi lakosok, lopás 3911 1887 sz. a. Gavrilovics Joca pancsovai lakos, lopás. Szeptember hó 15-én. Vekeczky György járkováci lakos, hatóság elleni erőszak. 3486 1887 sz. a. Skurpia Juon és társa szentmihályi lakos, hatóság elleni erőszak 3534 1887 sz. a. Hlavcsa Pál és társa lajosfalvi lakos, hatóság elleni erőszak 3529 1887 sz. a. Valovecz Lukács b. ujfalvi lakos, sikkasztás, Szeptember hó 16-án 3546 1887 sz. a. Pavlov Milos kátyi lakos, sulyos testi sértés. 3464 1887 sz. a. Filipovics Arsa és társa sztarcsovai lakos, sulyos testi sértés 3394 1887 sz. a. Sztopies Joca nádalyi lakos, személyes szabadság megsértés. 3430 1887 sz. a. Muszta Péter és társa petrovószelloi lakos, sikkasztás. Szeptember hó 17-én. 3676 1887 sz. a. Ömböli Márton hertelendifalvi lakos, sulyos testi sértés. 3596 1887 sz. a. Dinovics Illés pancsovai lakos, erőszakos nemi közösülés.

Felelős szerkesztő: **Dr. Vizoly Z.**

Hirdetések. Inserate.

Mohácsér Steinkohle.

Wir machen das P. T. Publikum, insbesondere die Herrn Locomobil-Dampfmöhlen- und Brennerbesitzer, nicht minder die Herrn Schlosser, Schmiede und sonstigen mit Metall arbeitenden Gewerbetreibenden auf die ausgezeichnete Mohácsér Szabolcsér Steinkohle aufmerksam. Wir unterhalten von dieser Gattung ein beständiges Lager und liefern dieselbe zu den billigsten Preisen.

Die Agencie der D. U. G.

KUNDMACHUNG.

Seitens der gefertigten Forstverwaltung werden folgende Holzsortimente und zwar:

8308 Raummeter Buchenscheitholz
1408 „ Eichenholz und
204 „ Zerreichenholz aus
freier Hand oder im Vereinbarungswege verkauft.

Diese Holzvorräthe befinden sich am Donauländplatz bei Ljuborasdja (zwischen Schiffstation Altmoldova und Drenkova) geschlichtet, und kann die Übergabe derselben wann immer stattfinden.

Kauflustige werden ersucht hinsichtlich der Abnahme dieser Holzvorräthe sich längstens bis 20-ten Dezember l. J. mündlich oder schriftlich zu äussern eventuell zur endgiltiger Vereinbarung im Laufe des Monates September l. J. bei der gefertigten persönlich oder durch ihren Bevollmächtigten Forstverwaltung zu erscheinen.

Königl. ung. Forstverwaltung.

U.-Weiskirchen am 30 August 1887.

2—2

Orvosi tekintélyek által
vese, húgydara, közsvény és hólyag bántalmak ellen, továbbá a légző és emésztési szervek hurutos bántalmainál rendelve.

Salvator

— égyényes vasmentes savanyúvíz —
szénásvá, lithium tartalmú forrás.
Borral használva igen kellemes itató szolgálatot
Kapható égyényi-tervezésben a legújabb gyártásban.
A Salvator-forrás igazgatósága Eperjesen.

